

[Arnfast.]

Hr. Erhard Jakobsen sagde: jeg gør tingets medlemmer opmærksom på – og jeg håber, at ministeren vil bekræfte det – at indtil videre ligger 1977-lejeværdien fast. Den kan der ikke pilles ved, før der her i folketinget vedtages nye lovbestemmelser. Det vil ifølge handelsministerens udtalelser sige, at så har CD vetoret. Jeg forstår nu økonomiministeren sådan, at det har vi. 1977 ligger selvfølgelig fast, men i 1978 har vi forhandlingsmuligheden og forhandlingsretten og det, der følger af, at vi sidder i augustforliget, således at der ikke kan ske noget uden om os før udløbet af augustforliget i 1979. Sådan må jeg forstå det.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Man kan jo vælge at snakke om noget andet. Man kan vælge, som økonomiministeren gjorde, at begynde at dele perioden op og sige: fra 1968 til 1973 og fra 1973 til 1975, og i øvrigt er hele perioden ikke helt den samme, som det økonomiske råd regner med, osv. osv.

Skal vi ikke lige holde fast ved, hvad dette drejede sig om? Det drejede sig om, at jeg har refereret en beregning, som er foretaget i handelsministeriet, og som er nævnt i oktoberrapporten. Ministeren svarede mig her, at der ikke er foretaget nogen beregning i handelsministeriet, og at handelsministeriets materiale ikke er andet end en omhyggelig gengivelse af en augustartikel i *Finanstidende*, og det er dokumentérbart urigtigt. Udover selvfølgelig at gengive nogle ting – for det er det, man tager udgangspunkt i, det er det, man polemiserer imod – så påviser man fejl i denne artikel. Så regner man skidt igennem én gang til på de rigtige betingelser, og så finder man, at *Finanstidendes* påståede lønforspring for denne periode på 8-9 pct. naturligvis ikke passer, man er nede på 1 pct. Jeg forstår, at sådan ligefrem en slags indrømmelse af, at det var forkert, hvad ministeren sagde, holder formatet ikke rigtig til, altså det længste, man kommer, det er altså at få ministeren til at tale om noget andet.

Lad mig så knytte en bemærkning til dette andet, man vælger at tale om. Det er rigtigt, at det økonomiske råds periode er en anden. Det er der andre der har taget fat på og vist at det også er forkert. Dette er den nærmeste alternative beregning, der findes for en periode.

Det er også interessant, når ministeren be-

gynder at dele det op og siger: det var lavt i 1968-73, men så blev det højt, og derfor er det ikke godt nu. Ja men for hele perioden var det 1 pct. totalt, altså har der været mindre lønudvikling end i de lande, vi handler med, i den første del af perioden. Og hvorfor er det højt i 1973-75, i de sidste 2 år? Det er det først og fremmest på grund af den 15 pct.s revaluering af kronen, som er fulgt med slangesamarbejdet, for her regner man om i de landes valutaer, man handler med, når man vægter disse handelstal, så det havde været interessant, hvis ministeren ville tage det frem.

Men al denne teknik kunne for så vidt være det samme. Jeg synes, det politisk mest interessante er, at økonomiministeren her den ene gang efter den anden så nidkært fremhæver og markedsfører de synspunkter og vurderinger, som reaktionen har kunnet bruge allerbedst imod lønarbejderne for at trykke lønningerne her i landet, nemlig synspunkterne om de 20 pct.s lønforspring fra det økonomiske råd, som det økonomiske råd i det sidste halve år har været på vild flugt væk fra.

(Kort bemærkning).

Christoffersen (V):

Ja, undskyld, at jeg igen blander mig i diskussionen mellem finansministeren og hr. Arnfast. Jeg erindrer hr. Erhard Jakobsens udtalelser lidt anderledes. Jeg mener, at hr. Erhard Jakobsen sagde følgende om 1977-lejeværdien: den kan der ikke pilles ved, før der her i folketinget vedtages nye lovbestemmelser, og det vil ifølge handelsministerens udtalelse sige, at så har CD veto, hvis der skal ændres noget ved dette. Jeg kan love for, at det veto skal blive brugt, der bliver ikke én øre i forhøjelse af parcelhusejernes udgifter, i hvert fald ikke før udløbet af augustforliget i 1979. Er den opfattelse rigtig? Det er det, spørgsmålet drejer sig om.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

To bemærkninger. En til hr. Wilhelm, der nu pludselig finder ud af, at det interessante er, at jeg skulle have, om jeg så må sige, accepteret det økonomiske råds beregninger af, at der var sket en lønstigning i Danmark, som var 20 pct. højere end i de lande, vi konkurrerer med, over en lang årrække. Det har jeg overhovedet ikke beskæftiget mig med, og det har jeg i øvrigt heller aldrig ment var rigtigt. Det, jeg sagde, var, at det er forskellige perioder, hr.